

۸۶- در آخر وتر در حالی که به نماز ایستاده است

از ابوحزمه ثمالی روایت شده است که گفت: علی بن الحسین علیه السلام در آخر وترش در حالی که به نماز ایستاده بود، می‌گفت:

رَبِّ أَسَأْتُ وَظَلَمْتُ نَفْسِي، وَبِئْسَ مَا صَنَعْتُ، وَهَذِهِ يَدَايَ جَزَاءً بِمَا صَنَعْتُ.

پروردگارا، من بدی کردم و به خود ستم نمودم، و بد است آنچه کرده‌ام و اینها دو دست من هستند به کیفر آنچه کرده‌اند.

گفت: سپس دو دستش را روبروی صورتش باز می‌کرد و می‌فرمود:

وَهَذِهِ رَقَبَتِي خَاضِعَةٌ لَكَ لِمَا أَتَّ.

و این گردن من است که به خاطر آنچه مرتکب شده است در برابر تو خاضع است.

گفت: پس سر خود را به زیر می‌افکند و گردنش را خاضع می‌کرد و می‌فرمود:

وَهَا أَنَا ذَا بَيْنَ يَدَيْكَ، فَخُذْ لِنَفْسِكَ الرِّضَا مِنْ نَفْسِي حَتَّى تَرْضَى، لَكَ الْعُتْبَى لَأَعُودُ، لَأَعُودُ، لَأَعُودُ.

و اینک من در پیشگاه تو هستم، پس برای خود از من رضایت را اختیار کن تا خشنود گردی، حق مؤاخذه، تو را باشد، باز نمی‌گردم، باز نمی‌گردم، باز نمی‌گردم.